

Identification of Effective Dimensions and Components on Academic Human Resources Empowerment, Emphasizing the Third and Fourth Generation of Universities With Fuzzy Delphi Approach: Presenting a Conceptual Model

Amir Fazel¹, Amin Reza Kamalian², Seyyed Aligholi Rowshan²

1. Department of Management, Baft Higher Education Center, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

2. Department of Management, Faculty of Management and Economy, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran

Article Information

Article history:

Received: 2017/03/23

Accepted: 2017/07/29

Available online: 2017/10/31

EDCBMJ 2018; 10(6):455-468

Corresponding author:

Amir Fazel

Department of Management,
Baft Higher Education Center,
Shahid Bahonar University of
Kerman, Kerman, Iran

Tel: 09366026310

Email:

Afa1360@gmail.com

Abstract

Background and Aims: Despite the widespread application of empowerment models, its various dimensions and components in higher education is not clear enough. The aim of this study is to identify dimensions and components of academic human resource empowerment of third and fourth generation of universities, and consequently, presents a conceptual model based on it.

Methods: In this research in addition to the documentary study, the Fuzzy Delphi technique was used to refine the factors and components. The survey was carried out in four steps in 2016, and results of each stage have been refined using fuzzy Delphi method formulas.

Results: Staff and faculty empowerment model at the entrepreneurial and value-creating universities, in four dimensions and 22 components for faculties and 23 components for staff of the higher education system has been designed, and provided as a model for empowering the human resources of universities in Iran.

Conclusions: Presented model in this study, can evaluate empowerment of human resource of universities with approach of establishing of third and fourth generation universities, and according to utilizing the backing a rich literature on the subject and various quantitative models, and measurable indicators, and using expert's opinions of empowerment, is an opportunity for universities to analyze the situation and benchmarking of successful experiences, act for presenting plans and actions to improvement.

KeyWords: Empowerment, Higher education, Human resource of university, 3rd and 4rd generation universities, Fuzzy Delphi

Copyright © 2016 Education Strategies in Medical Sciences. All rights reserved.

How to cite this article:

Fazel A, Kamalian A, Rowshan A. Identification of Effective Dimensions and Components on Academic Human Resources Empowerment, Emphasizing the Third and Fourth Generation of Universities With Fuzzy Delphi Approach: Presenting a Conceptual Model. Educ Strategy Med Sci. 2017; 10 (6) :455-468

Farname Inc.

دوماهنامه علمی راہبردهای آموزش در علوم پزشکی

بهمن - اسفند ۱۳۹۶
2018;10(6):455-468
www.edcbmj.ir
مقاله پژوهشی

شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های مؤثر بر توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم با استفاده از رویکرد دلفی فازی: ارائه الگوی مفهومی

امیر فاضل^۱، امین رضا کاملیان^۲، سید علی قلی روشن^۲

۱. گروه مدیریت، مجتمع آموزش عالی بافت، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران
۲. گروه مدیریت، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

چکیده

اطلاعات مقاله

زمینه و اهداف: باوجود کاربرد گسترده مدل‌های توانمندسازی، هنوز ابعاد و مؤلفه‌های مختلف آن در آموزش عالی به‌خوبی روشن نیست. هدف این‌مقاله شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم و ارائه یک الگوی مفهومی براساس آن است.

روش بررسی: برای انجام این پژوهش علاوه بر مطالعه اسنادی، از تکنیک دلفی فازی برای پالایش عوامل و مؤلفه‌ها بهره گرفته شده است. نظرسنجی به‌عمل آمده در چهار مرحله و در سال ۱۳۹۵ انجام شده و نتایج هر مرحله با استفاده از فرمول‌های روش دلفی فازی پالایش شده است.

یافته‌ها: الگوی توانمندسازی کارکنان و استادان در دانشگاه‌ها و با تأکید بر دانشگاه‌های کارآفرین و ارزش‌آفرین در سه بعد و ۲۲ مؤلفه برای استادان و ۲۳ مؤلفه برای کارکنان نظام آموزش عالی طراحی شده و به‌عنوان الگوی پیشنهادی برای توانمندسازی منابع انسانی دانشگاه‌ها در ایران ارائه شده است.

نتیجه‌گیری: الگوی ارائه شده در این پژوهش می‌تواند توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی با رویکرد استقرار دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم را ارزیابی کند و با توجه به بهره‌گیری از پشتوانه ادبیات غنی در ارتباط با موضوع و مقایسه با مدل‌های مختلف و شاخص‌های سنجش شدنی و به‌کارگیری نظرات خبرگان در توانمندسازی، امکانی است تا دانشگاه‌ها بتوانند ضمن تحلیل وضعیت کنونی و بهره‌گیری از تجارب موفق، اقدام به ارائه طرح‌های توانمندسازی کارا و اثربخش منابع انسانی دانشگاهی نمایند.

کلمات کلیدی: توانمندسازی، آموزش عالی، منابع انسانی دانشگاه، دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم، دلفی فازی

کپی‌رایت © حق چاپ، نشر و استفاده علمی از این مقاله برای مجله راهبردهای آموزش در علوم پزشکی محفوظ است.

تاریخچه مقاله

دریافت: ۱۳۹۶/۰۱/۰۳

پذیرش: ۱۳۹۶/۰۵/۰۷

انتشار آنلاین: ۱۳۹۶/۰۸/۰۹

EDCBMJ 2018; 10(6):455-468

نویسنده مسئول:

امیر فاضل

گروه مدیریت، مجتمع آموزش

عالی بافت، دانشگاه شهید باهنر

کرمان، کرمان، ایران

تلفن: ۰۹۳۶۶۰۲۶۳۱۰

پست الکترونیک:

Afa1360@gmail.com

مقدمه

توانمندسازی به‌عنوان ابزاری شناخته‌شده نگریسته شود که منابع انسانی دانشگاهی در پرتوی آن قادر خواهد بود به سمت کارآفرینی و ارزش‌آفرینی و دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم حرکت کند.^[۱]

دربارۀ مفهوم توانمندسازی نظرات متنوع زیادی وجود دارد که صرفاً ناشی از دید فردی محقق نیست؛ بلکه اغلب براساس تفاوت در تکنیک‌ها یا سطحی است که توانمندسازی در آن به‌کار می‌رود. در این‌باره محققان و صاحب‌نظران زیادی به مطالعه و ارائه مدل برای مشخص کردن فرایند توانمندسازی پرداخته‌اند. در یک جمع‌بندی می‌توان پیشینه توانمندسازی را به دو بخش

پر واضح است که در دنیای امروزی، نیروی انسانی کارآمد شاخص عمده برتری یک سازمان نسبت به سازمان دیگر است. به گونه‌ای که وجود نیروهای انسانی توانمند سبب افزایش چشمگیر عملکرد سازمان و نیز دستیابی به اهداف فردی خواهد شد.^[۱] این موضوع در بستر آموزش عالی نیز صادق است. دانشگاه به‌عنوان عالی‌ترین نهاد آموزشی و تربیتی در توانمندسازی منابع انسانی نقشی مهم و اساسی ایفا می‌کند. دانشگاه کارآمد به نیروی انسانی توانمندی نیازمند است تا با تعامل نظام‌مند، دو عنصر نظام تولید و اشتراک دانش را در خود تضمین کند. تأکید بر گفتمان توانمندسازی به‌عنوان راهبردی نهادی سبب می‌شود که به

بیان می‌کنند که خودارزشی، کارایی و توانمندسازی اساس اثربخشی محیط آموزشی است که غیرمستقیم بر یادگیری دانشجویان مؤثر است.^[۱۲]

بنابراین چه مطرح شد و بر اساس ادبیات تحقیق، توانمندسازی منابع انسانی مفهومی چندبعدی است، که عوامل و مؤلفه‌های متعددی بر آن تأثیر گذار است. بر این اساس مدل‌ها و ساختارهای زیادی از این عوامل و شاخص‌ها در کتب، مجلات و مقالات متعدد بررسی شد. به‌طور مثال می‌توان به مدل‌های توانمندسازی Dennis Kinhaw, GAO, Bill Harley, Laverack, Thomas and Velthouse, Carrol, Wallace Strom و... اشاره کرد. در این زمینه در چندین مطالعه به گونه‌شناسی مدل‌ها و دیدگاه‌های توانمندسازی پرداخته شده است.^[۱۳-۱۶]

امروزه در سراسر جهان شاهد گسترش مؤسسات آموزشی پژوهشی با پارادایم‌های الگو واره های جدید هستیم که در واقع به سرنوشت همه انسان‌های جامعه جهانی گره خورده است. هسته مرکزی این سرنوشت‌سازی را معمولاً دانشگاه‌ها رقم می‌زنند که موتور علم، پژوهش و فناوری‌اند. این موارد انتظارات جدیدی را از دانشگاهیان در مقام نظریه‌پردازان، جریان‌سازان، جهان‌سازان و شتاب‌دهندگان علوم و برنامه‌های جدید به وجود آورده است. پاسخگویی به این انتظارات و چالش‌ها سازوکار و اقدامات خاصی را از جانب مدیریت آموزش عالی می‌طلبد. آموزش عالی زمانی می‌تواند به این چالش‌ها پاسخ مناسب دهد که دانشجویان، کارکنان و استادان توانمند، فرهیخته و آگاه به ضرورت‌ها و الزامات آموزش عالی در هزاره سوم داشته باشد و این امر زمانی محقق می‌شود که مسئولین مربوطه همت کرده و منابع انسانی در آموزش عالی را براساس معیارهای کارشناسی، برای پاسخگویی به نیازها، تغییرات سریع و چالشی و حرکت به سمت کارآفرینی و ارزش‌آفرینی، توانمند کنند.

باید توجه داشت که دانشگاه‌ها براساس رویکردها و ساختارهای اجرائی متناظر با رویکردهای مزبور، به چهار نسل تقسیم می‌شوند. دانشگاه‌های نسل اول (دانشگاه‌های آموزش‌محور)، دانشگاه‌های نسل دوم (دانشگاه‌های پژوهش‌محور)، دانشگاه‌های نسل سوم (دانشگاه‌های نوآور، فناور و کارآفرین) و دانشگاه‌های نسل چهارم که منظور دانشگاه‌هایی با رویکرد فن‌آوری و نوآوری، ارزش‌آفرینی و ثروت‌آفرینی هستند. در واقع دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم دانشگاه‌هایی دانش‌بنیان و آموزش و پژوهش‌محور هستند که با توسعه دانش و کارآفرینی مؤثر در پی آفرینش ثروت و ارزش‌آفرینی‌اند. در کشور ایران به‌ویژه با توجه به ارزش‌های الهی و اسلامی بر این مهم تأکید شده

تقسیم کرد که اهمیت بیشتری دارند. رویکرد اول رویکرد ساختاری توانمندسازی است. در این دیدگاه به توانمندسازی به‌عنوان نتیجه یک فرایند نگریسته شده است و مدیریت، مسئول و تعیین‌کننده میزان، ابعاد، نحوه ایجاد و استقرار توانمندسازی منابع انسانی است.^[۲]

در رویکرد دیگر مطالعات که در رأس آن‌ها Thomas and Velthous هستند، اعتقاد بر این است که توانمندسازی موضوعی چند وجهی است و نمی‌توان آن را صرفاً بر پایه یک مفهوم خاص بررسی کرد. از همین‌رو، توانمندی را به‌عنوان فرایند افزایش انگیزش درونی نسبت به وظایف محوله منابع انسانی تعریف کرده که در مجموعه‌ای از ویژگی‌های شناختی متجلی می‌شود.^[۳] در این دیدگاه توانمندسازی فرایندی برای ایجاد انگیزه کاری درونی با آماده‌سازی محیط و ایجاد مجرای انتقال برای احساس خوداثربخشی و انرژی بیشتر است.^[۴، ۱۵]

با آن‌که توانمندسازی عاملی مهم در نهضت بهبود و بازسازی مؤسسات آموزشی است،^[۱۶] اما در آموزش عالی کمتر به آن توجه شده است. به‌عنوان مثال short و همکاران در تحقیقی توانمندسازی را فرایندی می‌دانند که مشارکت‌کنندگان محیط آموزشی شایستگی‌های خود را با آن بهبود می‌بخشند، رشد حرفه‌ای خود را ارتقا می‌دهند و مسائل خود را حل می‌کنند.^[۷] Somech و Bogler معتقدند که توانمندسازی باور فردی است که با مهارت‌ها و دانش‌های افراد بهبود می‌یابد و بر طبق آن عمل می‌کنند.^[۸] در واقع محیط‌های آموزشی توانمندشده مؤسساتی هستند که برای پیشرفت و به‌ظهور رساندن شایستگی‌ها، فرصت‌هایی برای انتخاب و استقلال و تثبیت شایستگی‌های اعضای خود فراهم می‌کنند.^[۷] Thorndyke و همکاران معتقدند که توانمندسازی اعضای هیئت علمی دو مؤلفه برنامه آموزشی جامع و برنامه حمایتی استاد - مرشدی دارد. اولی؛ دانش، مهارت و منابعی است که در راستای ارتقای شغلی، آموزش، پژوهش و سایر موضوعات بالینی را مخاطب قرار می‌دهد. دومی؛ تسهیل‌کننده ارتباطات و حمایت‌های لازم خواهد بود.^[۹] پژوهشگری در مطالعه خود عوامل مرتبط با توانمندسازی روان‌شناختی اعضای هیئت علمی را در چهار حیطه مدیریت مشارکتی، پاداش مبتنی بر عملکرد، غنی‌سازی شغلی و الگوبرداری از عملکرد، مطلوب دانسته و نشان داده است که فقط متغیرهای مدیریت مشارکتی و غنی‌سازی شغل با توانمندسازی رابطه معناداری داشته‌اند.^[۱۰] Mailloux پیشنهاد می‌کند که توانمندسازی مدرسان با سه عامل بهبود موقعیت، افزایش دانش و دستیابی به تصمیم‌گیری همراه است.^[۱۱] Edwards و همکاران

روش بررسی

از آن‌جا که این پژوهش به دنبال شناسایی ابعاد و مؤلفه‌های توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی است و طرحی نوین از ویژگی‌های توانمندسازی کارکنان و استادان با رویکرد دانشگاه‌های نسل نو ارائه می‌کند. همچنین درصدد توسعه مجموعه دانسته‌های کنونی درباره اصول و روابط شاخص‌های توانمندسازی استادان و کارکنان است، برحسب هدف یک پژوهش کاربردی محسوب می‌شود و از آن‌جایی که نتایج حاصل از آن در انجام اقدامات و اصلاحات مربوط به توسعه منابع انسانی، قابلیت به‌کار گرفتن دارد و دانشگاه‌ها را قادر می‌سازد با استفاده از این الگو اقدام به خودارزیابی و آسیب‌شناسی وضع موجود کرده، اقدام به برنامه‌ریزی و بهبود فعالیت‌ها کنند، پژوهشی کاربردی محسوب می‌شود. همچنین براساس طرح تحقیق و از حیث نحوه گردآوری داده‌ها، تحقیق حاضر تحقیقی توصیفی (غیرآزمایشی) است و برای گردآوری اطلاعات از سه روش مطالعه اسنادی، دلفی و پیمایشی استفاده شده و نوعی تثلیث در روش وجود دارد.

جامعه آماری این پژوهش پانزده نفر از خبرگان و متخصصان دانشگاهی، منابع انسانی، توانمندسازی و آموزشی در سال ۱۳۹۵ است که عوامل استخراج شده از مطالعه مبانی نظری تحقیق را پالایش کرده‌اند. از این پانزده نفر هشت نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه هستند که مدرکشان در زمینه مدیریت منابع انسانی، مدیریت آموزشی و علوم تربیتی است. هفت نفر بقیه خبرگان از فعالان حوزه منابع انسانی و آموزش در دانشگاه هستند که سابقه‌ای بیش از پانزده سال در زمینه‌های فعالیت و مدیریت در حوزه منابع انسانی و آموزش در دانشگاه دارند.

در تحقیق حاضر محققین با مطالعه بیش از هفتاد کتاب، منبع و مقالات مرتبط با توانمندسازی ۱۸۱ مؤلفه و عامل تأثیرگذار بر توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی و با تأکید بر دانشگاه نسل سوم و چهارم را شناسایی کردند که با توجه به تعداد زیاد این مؤلفه‌ها و هم‌پوشانی بسیاری از آن‌ها با یکدیگر نهایتاً ۴۴ مؤلفه در قالب سه بعد اصلی و با توجه به نگاه سیستمی (محیطی)، با تأکید بر دیدگاه کارآفرینی و ارزش‌آفرینی (مؤلفه‌هایی چون ریسک‌پذیری، استقلال فردی، خلاقیت و نوآوری، خلق ارزش و ثروت آفرینی، فرهنگ کارآفرینی و ارزش‌آفرینی) شناسایی شد. در جدول شماره یک این ابعاد و مؤلفه‌ها نشان داده شده است.

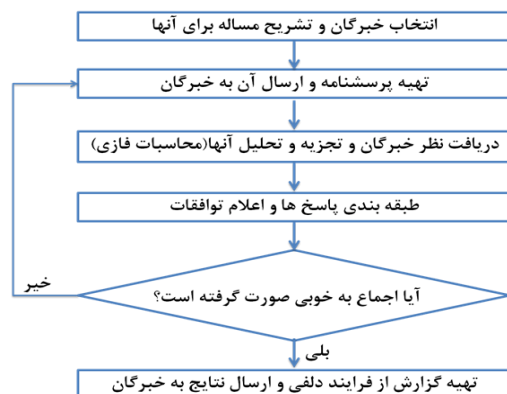
است. البته باید توجه کرد که دگردیسی نظام‌مند نهاد دانشگاه از نسل اول به نسل‌های بالاتر، فرایندی حلزونی بوده و برخورداری از قابلیت‌های جدید نه تنها موجب بروز کاستی در تأکید کمی و به‌ویژه کیفی در سلسله‌مراتب آموزش و پژوهش نمی‌شود، بلکه به‌عنوان یک ضرورت مؤکد و در یک‌روند پویا و هدفمند، ترغیب و تقویت می‌شود. به عبارت دیگر، پژوهش و تولید دانش و نهایتاً توانمندسازی و وجود منابع انسانی توانمند رکن اساسی تحقق دانشگاه نسل سوم و چهارم است. بنابراین برای ایجاد تحول اساسی در نظام آموزش عالی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و حرکت به سمت دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم لازم است به توانمندسازی منابع انسانی این نهاد توجه ویژه‌ای شود.

برخلاف این ادعا که اثربخشی دانشگاه‌ها و دانشکده‌ها به اعضای آن وابسته است و با وجود اهمیت و ضرورت توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی و فواید بالقوه آن در مراکز آموزش عالی و منابع انسانی دانشگاهی تحقیقات اندکی در زمینه توانمندسازی انجام شده است^[۱۰]. از آن‌جایی که در هر کشوری دانشگاه‌ها مسئول پیش‌قدم شدن برای تحول و توسعه هستند، منابع انسانی آن یعنی کارکنان و استادان نیز برای افزایش توانمندی‌های خود نیازمند آموزش و تعلیمات ویژه‌ای هستند تا وظایف و نقش خود را در ایجاد جامعه‌ای توانمند به نحو شایسته انجام دهند. این مهم به‌ویژه در راستای حرکت به سمت دانشگاه‌های نسل آینده یعنی دانشگاه‌های نسل سوم (دانشگاه کارآفرین) و دانشگاه‌های نسل چهارم (دانشگاه ارزش‌آفرین) نمود بیشتری خواهد یافت. بدین لحاظ هدف تحقیق حاضر شناسایی و استخراج ابعاد، مؤلفه‌ها و معیارهای مؤثر بر توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی در نظام آموزش عالی ایران با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم است. این در شرایطی است که مدل‌های معمول در تبیین این موارد با دشواری روبرو هستند و بر توانمندسازی منابع انسانی در نظام آموزش عالی تأکید ندارند. در همین راستا این سؤال مطرح می‌شود که با توجه به ویژگی‌های حاکم بر نظام آموزش عالی ایران چه الگویی برای ارزیابی میزان توانمندسازی کارکنان و استادان آموزش عالی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم مناسب است و این الگو چه ابعاد و مؤلفه‌هایی دارد؟ برای پاسخ به این سؤال ضمن تبیین مفاهیم توانمندسازی، ابعاد و مؤلفه‌های آن در منابع انسانی دانشگاهی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم، الگوی مفهومی پژوهش ارائه و با استفاده از تکنیک دلفی‌فازی، مؤلفه‌ها و معیارهای آن پالایش شد.

جدول ۱. ابعاد و مؤلفه‌های شناسایی شده توانمندسازی منابع انسانی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم

فردی	سازمانی	محیطی
دانش هوش برانگیختگی هیجانی معرفت و بصیرت دینی انگیزش و نگرش داشتن مدلی از افراد موفق قابلیت جسمی مهارت شخصیت اعتماد به نفس رضایت و احترام امنیت و آسایش خاطر احساس مؤثر بودن خلاقیت، نوآوری و مولد بودن استقلال فردی ریسک‌پذیری خلق ارزش و ثروت آفرینی ماهیت تصمیم‌گیری و مسئولیت‌پذیری	قدردانی، پاداش و حقوق نوع رهبری اقدامات مدیریتی آموزش و بالندگی اطلاعات و تعاملات اعتماد سازمانی ارزیابی عملکرد عدالت سازمانی مشخص بودن اهداف سازمانی ساختار سازمانی تنوع نیروی کار ساختار شغل فرهنگ کارآفرینی و ارزش آفرینی بازمهندسی فرایندها	تغییرات محیطی اتحادیه کارکنان قوانین و مقررات کار وضعیت اجتماعی و فرهنگی تحلیل مستمر محیط وضعیت اقتصادی وضعیت زیست‌محیطی ارتباط بین جامعه و دانشگاه حمایت مسئولان تجاری‌سازی پارک‌های علمی ایجاد فضای کسب‌وکار حلال

برای پالایش و گزینش مؤلفه‌های تأثیرگذار بر توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی از روش دلفی‌فازی استفاده شده است. روش دلفی‌فازی را Kaufman and Gupta در دهه هشتاد میلادی ابداع کرد [۱۷]. کاربرد این روش به منظور تصمیم‌گیری و اجماع بر مسائلی است که اهداف و پارامترها در آن به صراحت مشخص نیستند. بسیاری از مشکلات در تصمیم‌گیری‌ها مربوط به اطلاعات ناقص و نادقیق است. همچنین تصمیمات گرفته شده خبرگان براساس صلاحیت فردی آنان و به شدت ذهنی است. بنابراین بهتر است داده‌ها به جای اعداد قطعی با اعداد فازی نمایش داده شوند. مراحل اجرایی روش دلفی‌فازی در واقع ترکیبی از اجرای روش دلفی و انجام تحلیل‌ها روی اطلاعات با استفاده از تعاریف نظریه مجموعه‌های فازی است. الگوریتم اجرای روش دلفی‌فازی در نگاره شماره یک نمایش داده شده است.

شکل ۱. الگوریتم اجرای روش دلفی

مهم‌ترین تفاوت‌های روش دلفی‌فازی با روش دلفی در این است که در تکنیک دلفی‌فازی معمولاً خبرگان نظرهای خود را در قالب متغیرهای کلامی ارائه می‌کنند. سپس میانگین نظر خبرگان (اعداد ارائه شده) و میزان اختلاف نظر هر فرد خبره از میانگین محاسبه شده، آن‌گاه این اطلاعات برای دریافت نظرهای جدید برای خبرگان ارسال می‌شود. در مرحله بعد هر فرد خبره براساس اطلاعات حاصل از مرحله قبل، نظر جدیدی را ارائه می‌دهد یا نظر قبلی خود را اصلاح می‌کند. این فرایند تا زمانی ادامه می‌یابد که میانگین اعداد فازی به اندازه کافی باثبات شود. علاوه بر این، چنانچه مطالعه زیر نظر گروه‌هایی از خبرگان نیز لازم باشد، می‌توان با محاسبه فاصله بین اعداد مثلی، نظریات خبرگان را براساس روابط فازی در گروه‌های مشابه شناسایی کرد و اطلاعات آن‌ها را به خبرگان مد نظر ارسال کرد. [۱۸].

یافته‌ها

برای استخراج مؤلفه‌ها و تدوین الگوی مفهومی علاوه بر استفاده از ادبیات تحقیق، از تکنیک دلفی‌فازی با طی مراحل زیر استفاده شده است:

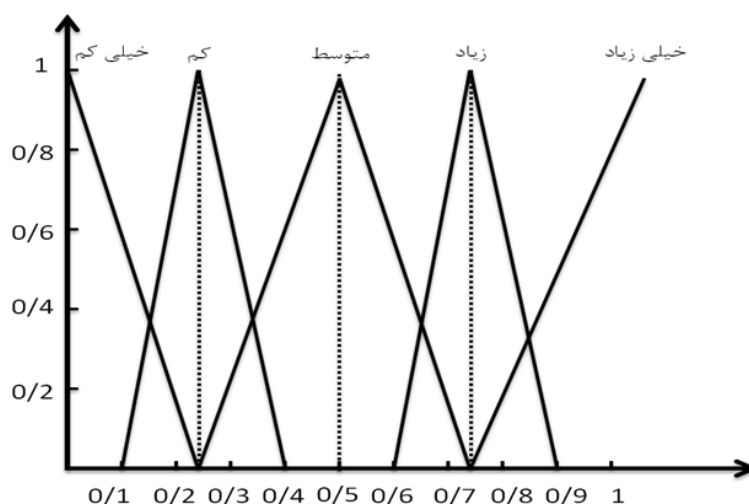
تعریف متغیرهای زبانی

پرسش‌نامه پژوهش حاضر با هدف کسب نظر خبرگان درباره میزان موافقت آن‌ها با مؤلفه‌ها و معیارهای مدل طراحی شده است. لذا خبرگان از طریق متغیرهای کلامی نظیر خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد میزان موافقت خود را ابراز کرده‌اند. از

آن‌جایی که خصوصیات متفاوت افراد بر تعبیر ذهنی آن‌ها نسبت به متغیرهای کیفی اثرگذار است؛ با تعریف دامنه متغیرهای کیفی، خبرگان با ذهنیت یکسان به سؤال‌ها پاسخ داده‌اند.

جدول ۲. تعریف متغیرهای زبانی

متغیرهای کلامی	عدد فازی مثلثی	عدد فازی قطعی شده
خیلی زیاد	(۰, ۰/۲۵, ۱)	۰/۹۳۷۵
زیاد	(۰/۷۵, ۰/۱۵, ۰/۱۵)	۰/۷۵
متوسط	(۰/۵, ۰/۲۵, ۰/۲۵)	۰/۵
کم	(۰/۲۵, ۰/۱۵, ۰/۱۵)	۰/۲۵
خیلی کم	(۰, ۰, ۰/۲۵)	۰/۰۶۲۵

شکل ۲. تعریف متغیرهای زبانی

هرکدام از مؤلفه‌ها دریافت شده و نقطه نظرات پیشنهادی و اصلاحی آن‌ها جمع‌بندی شده است. با توجه به گزینه‌های پیشنهادی و متغیرهای زبانی تعریف‌شده در پرسش‌نامه، نتایج حاصل از بررسی پاسخ‌های ارائه‌شده در جدول سه ارائه شده است. با توجه به نتایج این جدول میانگین فازی هرکدام از مؤلفه‌ها با توجه به فرمول‌های دو و سه محاسبه شده است.

همچنین نتایج محاسبات مربوط به مؤلفه‌های توانمندسازی کارکنان در جدول ۴ نشان داده شده است.

در جدول‌های سه و چهار میانگین فازی مثلثی با استفاده از فرمول دو محاسبه شده؛ سپس با استفاده از فرمول مینکوسکی (فرمول ۱) فازی زدایی شده است. میانگین قطعی به‌دست‌آمده نشان‌دهنده شدت موافقت خبرگان با هرکدام از مؤلفه‌های پژوهش است.

در جدول بالا اعداد فازی قطعی شده با استفاده از فرمول Minkowski به شکل زیر محاسبه شده است:

فرمول (۱):

$$x = m + \frac{\beta - \alpha}{4}$$

هم‌چنین میانگین فازی هرکدام از مؤلفه‌ها با توجه به روابط

زیر محاسبه می‌شود:

فرمول (۲):

$$A_i = (a_1^{(i)}, a_2^{(i)}, a_3^{(i)}), i=1,2,3,\dots,n$$

فرمول (۳):

$$A_{ave} = (m_1, m_2, m_3) = \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n a_1^{(i)}, \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n a_2^{(i)}, \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n a_3^{(i)} \right)$$

در این رابطه A_i بیانگر دیدگاه خبره i ام و A_{ave} بیانگر

میانگین دیدگاه‌های خبرگان است. [۱۷]

نظرسنجی مرحله نخست

در این مرحله الگوی مفهومی ارائه‌شده همراه با شرح ابعاد و

مؤلفه‌ها به اعضای گروه خبره ارسال شده و میزان موافقت آن‌ها با

جدول ۳. نتایج و میزان موافقت خبرگان با مؤلفه‌های توانمندسازی استادان

ردیف	مؤلفه‌ها	میانگین	انحراف معیار	α	β	m	X
۱	دانش	۰	۰	۰/۰۶	۰/۲۱	۰/۹۰	۰/۸۶
۲	هوش	۶	۶	۰/۱۹	۰/۱۱	۰/۲۳	۰/۲۵
۳	برانگیختگی هیجانی	۱	۲	۰/۱۴	۰/۱۷	۰/۶۵	۰/۶۴
۴	معرفت و بصیرت دینی	۸	۱	۰/۲۱	۰/۱۰	۰/۲۸	۰/۳۱
۵	انگیزش و نگرش	۱	۱۰	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۵۲	۰/۵۲
۶	مدلی از افراد موفق داشتن	۹	۳	۰/۲۲	۰/۰۷	۰/۱۸	۰/۲۲
۷	قابلیت جسمی	۶	۳	۰/۱۹	۰/۱۱	۰/۳۳	۰/۳۵
۸	مهارت	۱	۳	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۴۷	۰/۴۷
۹	شخصیت	۸	۳	۰/۲۱	۰/۰۹	۰/۲۳	۰/۲۶
۱۰	اعتمادبه‌نفس	۵	۴	۰/۲۱	۰/۱۴	۰/۳۰	۰/۳۲
۱۱	رضایت و احترام	۲	۶	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۵۲	۰/۵۲
۱۲	امنیت و آسایش خاطر	۱	۷	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۵۳	۰/۵۳
۱۳	احساس مؤثر بودن	۵	۳	۰/۲۲	۰/۱۴	۰/۳۰	۰/۳۲
۱۴	قدردانی، پاداش و حقوق	۳	۱	۰/۱۸	۰/۱۷	۰/۵۲	۰/۵۲
۱۵	رهبری و اقدامات مدیریتی	۰	۷	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۵۷	۰/۵۷
۱۶	آموزش و بالندگی	۰	۱	۰/۱۴	۰/۲۱	۰/۷۰	۰/۶۸
۱۷	ماهیت تصمیم‌گیری و مسئولیت‌پذیری	۳	۸	۰/۱۹	۰/۱۴	۰/۲۸	۰/۳۰
۱۸	اطلاعات و تعاملات	۰	۸	۰/۱۷	۰/۲۲	۰/۶۷	۰/۶۵
۱۹	اعتماد سازمانی	۷	۴	۰/۲۲	۰/۱۱	۰/۲۰	۰/۲۳
۲۰	ارزیابی عملکرد	۱	۸	۰/۱۸	۰/۲۱	۰/۵۵	۰/۵۴
۲۱	عدالت سازمانی	۴	۰	۰/۱۵	۰/۱۳	۰/۶۰	۰/۶۰
۲۲	مشخص بودن اهداف سازمانی	۱	۱۱	۰/۲۲	۰/۲۴	۰/۵۷	۰/۵۶
۲۳	ساختار سازمانی	۰	۶	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۴۰	۰/۴۰
۲۴	تنوع نیروی کار	۸	۶	۰/۲۱	۰/۰۸	۰/۱۳	۰/۱۷
۲۵	ساختار شغل	۱۱	۳	۰/۲۱	۰/۰۵	۰/۱۲	۰/۱۶
۲۶	تغییرات محیطی	۲	۱	۰/۲۰	۰/۱۸	۰/۵۲	۰/۵۲
۲۷	اتحادیه کارکنان	۱۱	۳	۰/۲۳	۰/۰۵	۰/۰۸	۰/۱۳
۲۸	قوانین و مقررات کار	۸	۳	۰/۱۹	۰/۰۸	۰/۲۷	۰/۳۰
۲۹	وضعیت اجتماعی و فرهنگی	۱	۲	۰/۱۹	۰/۲۱	۰/۵۳	۰/۵۳
۳۰	شناسایی تهدیدات و فرصت‌ها	۶	۴	۰/۱۹	۰/۱۱	۰/۳۰	۰/۳۲
۳۱	وضعیت اقتصادی	۳	۱	۰/۲۰	۰/۱۷	۰/۴۸	۰/۴۹
۳۲	وضعیت زیست‌محیطی	۹	۴	۰/۲۱	۰/۰۷	۰/۱۷	۰/۲۰
۳۳	ارتباط بین جامعه و دانشگاه	۶	۳	۰/۲۱	۰/۱۱	۰/۳۰	۰/۳۳
۳۴	حمایت مسئولان	۱	۸	۰/۱۹	۰/۲۱	۰/۵۷	۰/۵۶
۳۵	بررسی نقاط قوت و ضعف	۹	۲	۰/۲۱	۰/۰۸	۰/۲۲	۰/۲۵
۳۶	خلاقیت، نوآوری و مولد بودن	۰	۱	۰/۱۱	۰/۲۰	۰/۷۷	۰/۷۵
۳۷	استقلال فردی	۱	۳	۰/۱۶	۰/۱۹	۰/۵۷	۰/۵۶
۳۸	ریسک‌پذیری	۰	۸	۰/۱۶	۰/۲۳	۰/۶۵	۰/۶۳
۳۹	فرهنگ کارآفرینی و ارزش‌آفرینی	۰	۶	۰/۱۳	۰/۲۳	۰/۷۵	۰/۷۳
۴۰	تجاری‌سازی	۴	۵	۰/۲۰	۰/۱۵	۰/۳۲	۰/۳۳
۴۱	پارک‌های علمی	۵	۲	۰/۲۴	۰/۱۵	۰/۳۰	۰/۳۲
۴۲	خلق ارزش و ثروت آفرینی	۱	۳	۰/۱۴	۰/۱۹	۰/۷۲	۰/۷۰
۴۳	بازمهندسی فرایندها	۶	۳	۰/۲۲	۰/۱۲	۰/۲۷	۰/۲۹
۴۴	ایجاد فضای کسب‌وکار حلال	۱۰	۴	۰/۲۲	۰/۰۶	۰/۱۰	۰/۱۴

جدول ۴. نتایج و میزان موافقت خبرگان با مؤلفه‌های توانمندسازی کارکنان

ردیف	مؤلفه‌ها	فصلی کم	فصلی زیاد	متوسط	زیاد	فصلی زیاد	β	α	m	X
۱	دانش	۰	۱	۷	۳	۴	۰/۱۶	۰/۲۲	۰/۶۷	۰/۶۵
۲	هوش	۷	۲	۴	۲	۰	۰/۲۲	۰/۱۱	۰/۲۷	۰/۳۰
۳	برانگیختگی هیجانی	۱	۳	۷	۳	۱	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۵۰
۴	معرفت و بصیرت دینی	۸	۱	۴	۰	۲	۰/۲۱	۰/۱۱	۰/۲۸	۰/۳۱
۵	انگیزش و نگرش	۰	۰	۷	۴	۴	۰/۱۶	۰/۲۲	۰/۷۰	۰/۶۸
۶	مدلی از افراد موفق داشتن	۶	۷	۱	۱	۰	۰/۲۰	۰/۱۰	۰/۲۰	۰/۲۳
۷	قابلیت جسمی	۷	۵	۲	۱	۰	۰/۲۱	۰/۰۹	۰/۲۰	۰/۲۳
۸	مهارت	۲	۲	۷	۰	۴	۰/۱۷	۰/۲۰	۰/۵۳	۰/۵۳
۹	شخصیت	۷	۳	۱	۱	۳	۱۷۰	۰/۱۱	۰/۳۳	۰/۳۵
۱۰	اعتماد به نفس	۰	۰	۲	۱۱	۲	۰/۱۴	۰/۱۸	۰/۷۵	۰/۷۴
۱۱	رضایت و احترام	۰	۲	۵	۳	۵	۰/۱۳	۰/۲۲	۰/۶۸	۰/۶۶
۱۲	امنیت و آسایش خاطر	۲	۱	۴	۶	۲	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۵۸	۰/۵۸
۱۳	احساس مؤثر بودن	۵	۵	۳	۱	۱	۰/۱۹	۰/۱۳	۰/۳۰	۰/۳۲
۱۴	قدردانی، پاداش و حقوق	۲	۲	۶	۴	۱	۰/۱۹	۰/۱۸	۰/۵۰	۰/۵۰
۱۵	رهبری و اقدامات مدیریتی	۱	۲	۴	۷	۱	۰/۱۷	۰/۱۷	۰/۵۸	۰/۵۸
۱۶	آموزش و بالندگی	۱	۰	۶	۲	۶	۰/۱۴	۰/۲۲	۰/۷۰	۰/۶۸
۱۷	ماهیت تصمیم‌گیری و مسئولیت‌پذیری	۶	۴	۲	۲	۱	۰/۱۹	۰/۱۱	۰/۳۰	۰/۳۲
۱۸	اطلاعات و تعاملات	۱	۱	۷	۴	۲	۰/۱۸	۰/۲۰	۰/۵۸	۰/۵۸
۱۹	اعتماد سازمانی	۳	۲	۸	۱	۱	۰/۲۱	۰/۱۸	۰/۴۲	۰/۴۳
۲۰	ارزیابی عملکرد	۳	۲	۷	۲	۱	۰/۲۱	۰/۱۷	۰/۴۳	۰/۴۴
۲۱	عدالت سازمانی	۴	۴	۶	۱	۰	۰/۲۲	۰/۱۵	۰/۳۲	۰/۳۳
۲۲	مشخص بودن اهداف سازمانی	۲	۱	۰	۱۰	۲	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۶۵	۰/۶۵
۲۳	ساختار سازمانی	۲	۳	۹	۱	۰	۰/۲۲	۰/۱۹	۰/۴۰	۰/۴۱
۲۴	تنوع نیروی کار	۹	۳	۲	۰	۱	۰/۲۱	۰/۰۸	۰/۱۸	۰/۲۲
۲۵	ساختار شغل	۲	۱	۱	۱۱	۰	۰/۱۷	۰/۱۴	۰/۶۰	۰/۶۱
۲۶	تغییرات محیطی	۴	۰	۶	۲	۳	۰/۱۹	۰/۱۷	۰/۵۰	۰/۵۰
۲۷	اتحادیه کارکنان	۱۱	۳	۱	۰	۰	۰/۲۳	۰/۰۵	۰/۰۸	۰/۱۳
۲۸	قوانین و مقررات کار	۹	۶	۰	۰	۰	۰/۲۱	۰/۰۶	۰/۱۰	۰/۱۴
۲۹	وضعیت اجتماعی و فرهنگی	۱	۱	۵	۳	۵	۰/۱۴	۰/۲۱	۰/۶۷	۰/۶۵
۳۰	شناسایی تهدیدات و فرصت‌ها	۵	۸	۱	۱	۰	۰/۱۹	۰/۱۱	۰/۲۲	۰/۲۴
۳۱	وضعیت اقتصادی	۰	۱	۱۲	۲	۰	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۵۲	۰/۵۲
۳۲	وضعیت زیست‌محیطی	۸	۶	۰	۰	۱	۰/۱۹	۰/۰۸	۰/۱۷	۰/۲۰
۳۳	ارتباط بین جامعه و دانشگاه	۷	۳	۴	۱	۰	۰/۲۲	۰/۱۱	۰/۲۳	۰/۲۶
۳۴	حمایت مسئولان	۱	۱	۷	۵	۱	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۵۷	۰/۵۷
۳۵	بررسی نقاط قوت و ضعف	۸	۴	۲	۱	۰	۰/۲۲	۰/۰۸	۰/۱۸	۰/۲۲
۳۶	خلاقیت، نوآوری و مولد بودن	۰	۰	۴	۷	۴	۰/۱۴	۰/۲۰	۰/۷۵	۰/۷۳
۳۷	استقلال فردی	۰	۲	۵	۷	۱	۰/۱۷	۰/۱۹	۰/۶۲	۰/۶۱
۳۸	ریسک‌پذیری	۰	۰	۹	۵	۱	۰/۲۰	۰/۲۲	۰/۶۲	۰/۶۱
۳۹	فرهنگ کارآفرینی و ارزش‌آفرینی	۰	۰	۳	۹	۳	۰/۱۴	۰/۱۹	۰/۷۵	۰/۷۴
۴۰	تجاری‌سازی	۸	۴	۱	۱	۱	۰/۲۰	۰/۰۸	۰/۲۲	۰/۲۵
۴۱	پارک‌های علمی	۴	۶	۳	۲	۰	۰/۲۰	۰/۱۳	۰/۳۰	۰/۳۲
۴۲	خلق ارزش و ثروت آفرینی	۰	۰	۵	۰	۱۰	۰/۰۸	۰/۲۵	۰/۸۳	۰/۷۹
۴۳	بازمهندسی فرایندها	۷	۷	۰	۱	۰	۰/۲۰	۰/۰۸	۰/۱۷	۰/۲۰
۴۴	ایجاد فضای کسب‌وکار حلال	۳	۱۱	۱	۰	۰	۰/۱۸	۰/۱۳	۰/۲۲	۰/۲۳

نظرسنجی مرحله دوم

در این مرحله ضمن اعمال تغییرات لازم در مؤلفه‌ها، معیارها و زیرمعیارها، پرسش‌نامه دوم تهیه شده و همراه با نقطه نظر قبلی هر فرد و میزان اختلاف آن‌ها با دیدگاه سایر خبرگان، مجدداً به اعضای گروه خبره ارسال شد. با توجه به نقطه نظرهای سایر اعضای گروه و همچنین با توجه به تغییرات اعمال شده در مؤلفه‌ها و معیارها مجدداً به سؤالات ارائه شده پاسخ دادند. نتایج شمارش پاسخ‌های ارائه شده در مرحله دوم هم‌چون مرحله اول با استفاده از فرمول‌های شماره یک، دو و سه تحلیل شد.

در اینجا اختلاف مرحله اول و دوم نظرسنجی مؤلفه‌های مربوط به توانمندسازی استادان محاسبه می‌شود. با توجه به دیدگاه‌های ارائه شده در مرحله اول و مقایسه آن با نتایج این مرحله، در صورتی که اختلاف بین دو مرحله کمتر از حد آستانه خیلی کم (۰/۱) باشد، فرایند نظرسنجی مربوط به آن متغیر متوقف می‌شود [۱۷]. به این ترتیب و با توجه به محاسبه‌های انجام شده، خبرگان نسبت به مؤلفه‌های دانش، هوش، مدلی از افراد موفق داشتن، امنیت و آسایش خاطر، احساس مؤثر بودن، قدردانی، پاداش و حقوق، ماهیت تصمیم‌گیری و مسئولیت‌پذیری، اعتماد سازمانی، تنوع نیروی کار، ساختار شغل، اتحادیه کارکنان، وضعیت زیست‌محیطی، ارتباط بین جامعه و دانشگاه، خلاقیت، نوآوری و مولد بودن، استقلال فردی، ریسک‌پذیری، و ایجاد فضای کسب‌وکار حلال، به وحدت نظر رسیده‌اند؛ به همین سبب نظرسنجی درباره این مؤلفه‌ها متوقف می‌شود. اعضای گروه خبره از بین مؤلفه‌های اشاره شده با مؤلفه‌های دانش، امنیت و آسایش خاطر، قدردانی، پاداش و حقوق، خلاقیت نوآوری و مولد بودن، استقلال فردی، و ریسک‌پذیری موافق بوده‌اند و بقیه مؤلفه‌ها حذف می‌شوند چون در دامنه خیلی کم قرار گرفته‌اند.

همین رویه برای مؤلفه‌های تأثیرگذار بر توانمندسازی کارکنان لحاظ شده است. با توجه به دیدگاه‌های ارائه شده در مرحله اول و مقایسه آن با نتایج این مرحله، خبرگان نسبت به مؤلفه‌های دانش، هوش، مدلی از افراد موفق داشتن، قابلیت جسمی، رضایت و احترام، امنیت و آسایش خاطر، آموزش و بالندگی، ماهیت تصمیم‌گیری و مسئولیت‌پذیری، اتحادیه کارکنان، قوانین و مقررات کار، وضعیت اجتماعی و فرهنگی، شناسایی تهدیدات و فرصت‌ها، وضعیت زیست‌محیطی، بررسی نقاط قوت و ضعف، خلاقیت، نوآوری و مولد بودن، فرهنگ کارآفرینی و ارزش‌آفرینی، تجاری‌سازی، خلق ارزش و ثروت آفرینی به وحدت نظر رسیده‌اند؛ لذا نظرسنجی درباره این مؤلفه‌ها متوقف می‌شود. اعضای گروه خبره از بین مؤلفه‌های اشاره شده با

مؤلفه‌های دانش، انگیزش و نگرش، رضایت و احترام، امنیت و آسایش خاطر، آموزش و بالندگی، وضعیت اجتماعی و فرهنگی، خلاقیت، نوآوری و مولد بودن، فرهنگ کارآفرینی و ارزش‌آفرینی، خلق ارزش و ثروت آفرینی موافق بوده‌اند و بقیه مؤلفه‌ها حذف می‌شوند چون در دامنه خیلی کم قرار گرفته‌اند.

نظرسنجی مرحله سوم

در این مرحله ضمن اعمال تغییرات لازم در مؤلفه‌ها و معیارهای مدل، پرسش‌نامه سوم تهیه شده و همراه با نقطه نظر قبلی هر فرد و میزان اختلاف آن‌ها با میانگین دیدگاه سایر خبرگان، مجدداً به خبرگان ارسال شد. با این تفاوت که در این مرحله از ۴۴ مؤلفه موجود در مرحله قبل، هفده مورد از مؤلفه‌های توانمندسازی استادان و نوزده مورد از مؤلفه‌های توانمندسازی کارکنان متوقف شده و نظرسنجی در مورد بقیه مؤلفه‌های باقیمانده صورت گرفته است.

با مقایسه مقدار اختلاف با عدد مبنای ۰/۱ مشخص می‌شود که مؤلفه‌های انگیزش و نگرش، مهارت، رضایت و احترام، ارزیابی عملکرد، عدالت سازمانی، وضعیت اجتماعی و فرهنگی، وضعیت اقتصادی و حمایت مسئولان باید به دور بعدی روش دلفی‌فازی وارد شوند. هم‌چنین مؤلفه‌های معرفت و بصیرت دینی، قابلیت جسمی، شخصیت، اعتماد به نفس، ساختار سازمانی، قوانین و مقررات کار، شناسایی تهدیدات و فرصت‌ها، بررسی نقاط قوت و ضعف، تجاری‌سازی، پارک‌های علمی و بازمهندسی فرایندها به دلیل آن که در محدوده خیلی کم قرار دارند از الگوی مفهومی توانمندسازی استادان حذف می‌شوند.

درباره کارکنان، مؤلفه‌های برانگیختگی هیجانی، مهارت، قدردانی، پاداش و حقوق، رهبری و اقدامات مدیریتی، اطلاعات و تعاملات، اعتماد سازمانی، ساختار سازمانی، تغییرات محیطی، وضعیت اقتصادی، حمایت مسئولان، و استقلال فردی باید به دور بعدی روش دلفی‌فازی وارد شوند. هم‌چنین مؤلفه‌های معرفت و بصیرت دینی، شخصیت، احساس مؤثر بودن، ارزیابی عملکرد، عدالت سازمانی، تنوع نیروی کار، ارتباط بین جامعه و دانشگاه، پارک‌های علمی، بازمهندسی فرایندها، و ایجاد فضای کسب‌وکار حلال به دلیل آن که در محدوده خیلی کم قرار دارند از الگوی مفهومی توانمندسازی استادان حذف می‌شوند.

نظرسنجی مرحله چهارم

در این مرحله پرسش‌نامه چهارم تهیه شده و همراه با نظریه قبلی هر فرد و میزان اختلاف آن‌ها با میانگین دیدگاه سایر خبرگان، مجدداً به خبرگان ارسال شد. با این تفاوت که در این مرحله از نظرسنجی درباره مؤلفه‌های توانمندسازی استادان

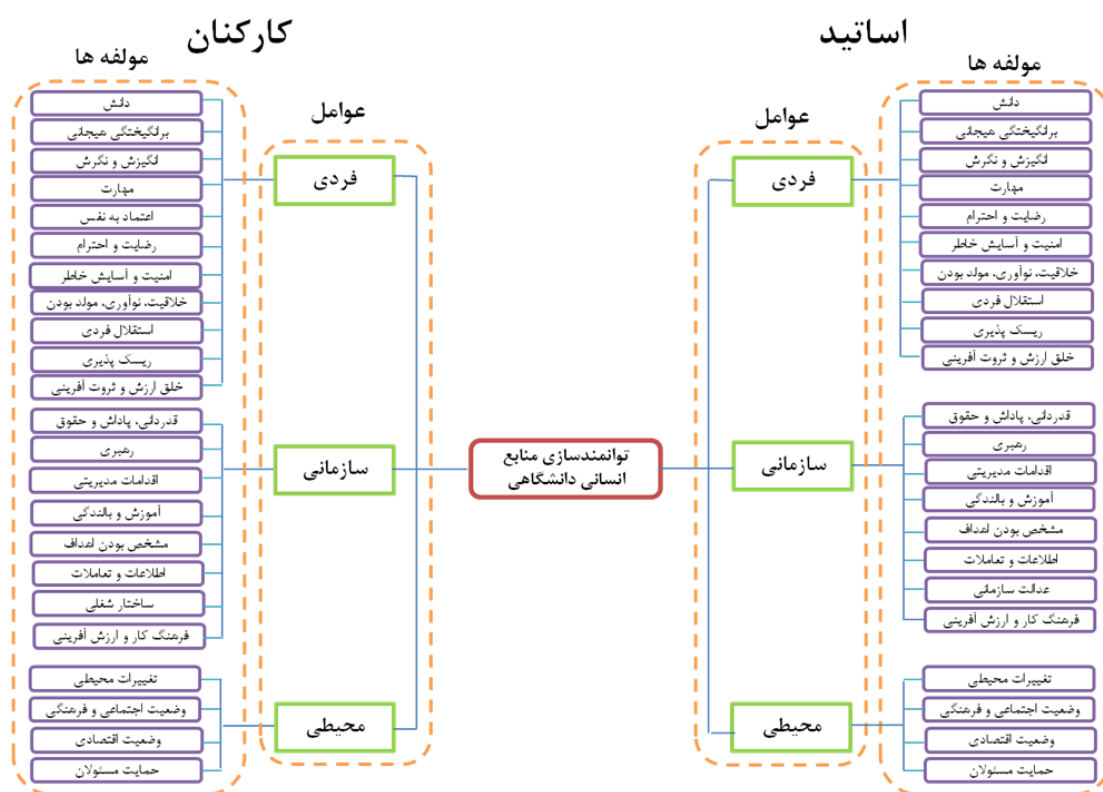
هشت مؤلفه و برای کارکنان یازده مؤلفه باقی‌مانده صورت گرفته است.

بدین لحاظ مشخص می‌شود که میزان اختلاف نظر خبرگان در مراحل سوم و چهارم کمتر از حد آستانه است. برای همین، نظرسنجی در این مرحله متوقف می‌شود. با توجه به نظرات خبرگان مؤلفه رضایت و احترام از الگوی توانمندسازی استادان، و مؤلفه‌های اعتماد سازمانی و ساختار سازمانی از الگوی توانمندسازی کارکنان حذف می‌شوند.

با توجه به این که در پرسش‌نامه‌های ارائه‌شده علاوه بر سؤالات بسته، دیدگاه‌های خبرگان در قالب سؤالات باز نیز دریافت شده، پس از پالایش نقطه‌نظرهای ارائه‌شده گروه خبره

نهایتاً تصمیم بر آن شد که دو مؤلفه شناسایی تهدیدات و فرصت‌ها و بررسی نقاط ضعف و قوت با هم ادغام و تبدیل به یک مؤلفه با عنوان بررسی مستمر محیط شوند. هرچند که از نظر گروه خبره این مؤلفه از الگوی مفهومی حذف شده است؛ ولی تغییرات محیطی در الگو باقی‌مانده است. هم‌چنین براساس نظرات گرفته‌شده و این که مؤلفه‌های رهبری و اقدامات مدیریتی دو مقوله جدا از هم هستند، این دو مؤلفه نیز در الگوی نهایی از هم تفکیک شده‌اند.

نهایتاً الگوی مفهومی توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم به صورت نگاره سه به‌دست آمد.

شکل ۳. الگوی مفهومی توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم

را پر می‌کند. الگوی ارائه‌شده در این تحقیق قادر است زمینه را برای توسعه توانمندسازی منابع انسانی در نظام آموزش عالی ایران فراهم کرده و آن‌ها را قادر کند ضمن آسیب‌شناسی جامع توانمندسازی منابع انسانی در نظام آموزش عالی ایران، طرح‌ها و اقدامات بهبود را استخراج کرده و موقعیت خود را در فرایند توانمندسازی استادان و کارکنان با رویکرد استقرار دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم ارزیابی کنند.

بحث

با توجه به پیشرفت‌های نوین در آگاهی و دانش بشری و به طبع آن پیشرفت و تغییر رویکرد دانشگاه‌ها از دانشگاه‌های دانش‌محور و پژوهش‌محور به دانشگاه‌های کارآفرین و ارزش‌آفرین، به نظر می‌رسد ارائه نسخه نسبتاً جامع الگوی توانمندسازی برای منابع انسانی دانشگاهی می‌تواند در راستای رسیدن به اهداف کارآفرینی و ارزش‌آفرینی پاسخگو باشد. در این میان بهره‌گیری از الگویی بومی، تا حد زیادی خلأهای موجود

هدف آموزش عالی و مدیریت آن محصول تاریخ اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی است. با مطالعه در ادبیات موضوعی درمی‌یابیم که آموزش عالی در همه جهان دستخوش بحران‌های گوناگون شده است و عواملی چند از قبیل محدودیت‌های مالی، اشتغال کاذب دانش‌آموختگان دانشگاهی و تقاضای اجتماعی برای پاسخگویی، دانشگاه‌ها را تحت فشار شدیدی قرار داده تا با به‌کارگیری افراد توانمند درصدد پاسخ به این تغییرات محیط متلاطم برآیند. امروزه نیاز به تغییر در آموزش عالی و توانمندساختن منابع آن به‌واسطه روشن‌شدن اثر تغییرات در هریک از این بافت‌ها در سطوح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی احساس می‌شود.

به‌علاوه با نگاه دقیق‌تر به موضوع توانمندسازی منابع انسانی دانشگاه‌های امروزی درمی‌یابیم که برای حرکت از نسل آموزشی و پژوهش‌محور به نسل کارآفرین و ارزش‌آفرینی، باید فرهنگ کارآفرینی و ارزش‌آفرینی در دانشگاه‌ها نهادینه شود و منابع انسانی توانمند، خلاق، نوآور، مولد، ریسک‌پذیر و مستقل را به‌کارگیرند. در این صورت چرخش کار در دانشگاه روان‌تر خواهد بود و چون اختیارات تصمیم‌گیری به منابع انسانی داده می‌شود، در برابر تصمیم‌ها احساس مسئولیت خواهند کرد و در جریان پیشبرد اهداف دانشگاه به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم به سمت کارآفرینی و خلق ثروت و ارزش گام خواهند داشت.

اعتقاد بر این است که در جهان رقابتی و دانشی امروز موفقیت سازمان‌ها و جوامع در سایه توانمندسازی منابع انسانی آن سازمان است. توانمندسازی حرکتی فرهنگی است که آغاز آن بستگی به نگرش و بینش مدیران عالی سازمان دارد؛ چرا که با فرهنگ‌سازی صحیح، عوامل مختلف نیز در توانمندسازی باهم در تعامل بوده و در موفقیت فرایند توانمندسازی مؤثرند. لذا دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی می‌توانند با بهره‌گیری از تحقیق حاضر و نتایج آن برای توانمندساختن منابع انسانی خود اقدام کنند. مرور پیشینه موضوعی مربوطه نشان می‌دهد که برای توانمندساختن منابع انسانی باید از یک نگرش کلی و سیستماتیک استفاده کرد تا بتوان از برنامه‌ریزی منسجمی برای توانمندی سرمایه انسانی بهره جست. تحقیق حاضر این نگرش کلی را به دست‌اندرکاران نظام آموزش عالی می‌دهد و با استفاده از عوامل و مؤلفه‌های شناسایی‌شده می‌توان در توانمندکردن کارکنان و استادان در راستای کارآفرینی، ثروت آفرینی و ارزش‌آفرینی استفاده کرد. همچنین باید فرهنگ توانمندسازی را در دانشگاه نهادینه کرد و منابع انسانی آن را به سمت کار تیمی سوق داد.

با مشاهده الگوی توانمندسازی مفهومی به‌دست‌آمده برای استادان و کارکنان در نظام آموزش عالی نقاط اشتراک و تفاوت این دو الگو به‌دست می‌آید. در واقع وجه تمایز این دو الگو در سه مؤلفه عدالت سازمانی برای استادان، و اعتمادبه‌نفس و ساختار شغلی برای کارکنان است. عدالت سازمانی به رفتار منصفانه و اخلاقی افراد درون یک سازمان اشاره می‌کند و با سه عامل برابری، بی‌طرفی و عدم تبعیض تعریف می‌شود. از نظر خبرگان تحقیق که بعضاً از استادان دانشگاهی نیز بوده‌اند عامل عدالت از عوامل مؤثر بر توانمندسازی آن‌ها است. در واقع نبود تبعیض، انصاف و بی‌طرفی در مواردی چون ارتقای استادان، مسائل مربوط به رسمی شدن، تخصیص پست‌های مدیریتی و دوری از سیاسی‌کاری در نحوه برخورد با پژوهش و امور آموزشی، نیز موارد مربوط به رفاه استادان، از دغدغه‌های ایشان برای توانمندساختن آن‌ها است. این موارد بین کارکنان دانشگاهی مطرح نیست؛ بنابراین از نظر گروه خبره عدالت سازمانی مدنظر کارکنان نیست. تمایز الگوی کارکنان دو مؤلفه ساختار شغلی و اعتمادبه‌نفس است. شغل، فعالیت منظمی است که در ازای دریافت پول انجام می‌شود و ساختار آن برای استادان یعنی آموزش و پژوهش یکسان است؛ اما برای کارکنان دانشگاه چنین شرایطی وجود ندارد و هریک از کارکنان شغل‌های متفاوتی دارند. در تعریف اعتمادبه‌نفس گفته می‌شود یکی از شرایط روحی است که شخص در آن به خاطر تجربه‌های قبلی، به توانایی‌ها و استعدادهای خود در موفقیت انجام کارها اعتماد و باور دارد. این هر دو در الگوی کارکنان نشان از آن است که به‌طور کل استادان دانشگاهی به لحاظ تحصیلات و جایگاه شغلی برابری و اساساً اعتمادبه‌نفس پذیرفتنی دارند. لذا از لحاظ گروه خبره این دو مؤلفه در توانمندسازی استادان جایگاهی ندارند ولی در الگوی کارکنان وجود دارند.

در راستای برنامه توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی، لازم است فرایندهای توانمندسازی در دانشگاه به نحو احسن اجرا شود. استادان و کارکنان توانمند بدون داشتن رضایت و احترام، و بهره‌گیری از اطلاعات و اختیارات لازم، و اکتساب برانگیختگی هیجانی و انگیزش و نگرش مثبت، قادر به استفاده از توانایی‌ها و مهارت‌های خود نخواهند بود و این مسئله باعث نارضایتی و بی‌انگیزگی آن‌ها خواهد شد. برای این‌منظور باید فرایندهای توانمندسازی نظیر مدیریت دانش، تسهیم اطلاعات، رهبری و اقدامات مدیریتی اثربخش، و آموزش و بالندگی منابع انسانی در اجرای برنامه توانمندسازی مدنظر باشد.

الگوی مفهومی در مؤسسات آموزش عالی صحیح به کار گرفته شوند.

نتیجه‌گیری

در این تحقیق با انجام چهار مرحله نظرسنجی از ۴۴ مؤلفه و در سه بعد الگوی نهایی، منابع انسانی دانشگاهی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم شناسایی شد که در نگاره دو نشان داده شده است. این مدل ضمن برخورداری از پشتوانه نظری کافی، از نظر خبرگان نیز پالایش شده و برخی از ۴۴ مؤلفه اول شناسایی شده، حذف شدند. نهایتاً الگو در سه بعد و ۲۲ مؤلفه برای استادان و ۲۳ مؤلفه برای کارکنان تأیید شد. الگوی ارائه شده در این پژوهش می‌تواند توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی با تأکید بر دانشگاه‌های نسل سوم و چهارم را ارزیابی کند و با توجه به بهره‌گیری از پیشینه غنی موضوعی و مدل‌های کمی مختلف و شاخص‌های سنجش‌پذیر و به کارگیری نظرات خبرگان در توانمندسازی این منابع موفق باشند.

در مجموع می‌توان گفت که محدودیت‌های مربوط به بعد زمان و مکان در تمام تحقیقات رشته‌های علوم انسانی به طور عام و بحث توانمندسازی به طور خاص، این فرصت را فراهم نمی‌کند که بتوان از نتایج مطالعات مذکور در مکان‌ها (کشورها) یا زمان‌های مختلف استفاده کرد. برای کاربرد نتایج به دست آمده از مطالعات مذکور لازم است که ابتدا با توجه به شرایط زمانی و مکانی استفاده شده، بومی‌سازی‌های لازم مرتبط با نتایج مطالعات انجام شود تا کاربردهای نتایج مذکور درست باشد. برای اقتضایی بودن موضوع، اگرچه می‌توان نتایج تحقیق حاضر را با نتایج برخی از تحقیقات اشاره شده در قسمت پیشین و جدول شماره پنج مقایسه کرد؛ اما بهتر آن است که این مقایسه با احتیاط تمام انجام شود زیرا دانشگاه کارآفرین و ارزش‌آفرین هنوز در ابتدای راه است و تحقیق حاضر می‌تواند به عنوان یک نوآوری برای ادامه کار و انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه باشد. به هر حال حتی در مقام مقایسه نیز می‌توان گفت که اولین قدم در راه توسعه و ترویج الگوی توانمندسازی منابع انسانی دانشگاهی این است که ببینیم در کجای راهیم و راهکارهای توانمندسازی منابع انسانی در قالب

جدول ۵. ارتباط بین مؤلفه‌های الگو و مبانی نظری تحقیق

عوامل	مؤلفه‌ها	تئوری‌ها و نظریه‌های مرتبط با مؤلفه و معیارهای ارزیابی
دانش	فولهام و لاندو (۱۹۹۸)، فولمن (۱۹۹۸)، منوریان (۱۳۸۵)، جزینی (۱۳۸۵)، اسکندری (۱۳۸۱)، فرهی (۱۳۸۴)، عبداللهی (۱۳۸۲)، بختیاری (۱۳۸۹)، ملهم (۲۰۰۴)، لاتون و همکاران (۲۰۰۶)، انصاری و همکاران (۱۳۸۸)، پاسلی (۲۰۰۲)، تامیژمانی و حسن (۲۰۱۰)، رضایی (۱۳۹۲)، رستمی و جزینی (۱۳۹۲)، رحمانی و عزتی (۱۳۹۳)، ترندایک و همکاران (۲۰۰۶)، مجدالدین (۱۳۹۰)	
	برانگیختگی هیجانی	هاکمن و والدهام (۱۹۸۰)، کانگر و کانگو (۱۹۹۸)، شلتون (۲۰۰۲)، عبداللهی (۱۳۸۲)، گودرزی (۱۳۸۷)، مجدالدین (۱۳۹۰)، کمالی (۱۳۹۴)، عبدالهی و نوه ابراهیم (۱۳۸۵)
انگیزش و نگرش	پیترو و همکاران (۲۰۰۲)، توماس و ولتهوس (۱۹۹۰)، کانگر و کانگو (۱۹۸۸)، رضایی (۱۳۹۲)، آقاجانی و قدوسی (۱۳۸۹)، جزینی (۱۳۹۲)، بلیس و بلیس (۱۹۹۷)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، اسکندری (۱۳۸۳)، تقی پور و جهانیان (۱۳۸۸)، انگری (۲۰۰۹)، رهنورد و حسینی (۱۳۸۷)، اسکات و ژافه (۱۳۷۵)، باروچ (۱۹۹۸)، رابینز (۲۰۰۲)	
	مهارت	جزینی (۱۳۹۲)، فرهی (۱۳۸۴)، عبداللهی (۱۳۸۲)، اسکندری (۱۳۸۱)، هور و هیونگ (۲۰۰۶)، مک لاگان و نل (۱۹۹۷)، کاراکک (۲۰۰۹)، رستمی و جزینی (۱۳۹۰)، ترندایک و همکاران (۲۰۰۶)، ملهم (۲۰۰۴)، کونزاک و همکاران (۲۰۰۰)، اسکندری (۱۳۸۳)
رضایت و احترام	جزینی (۱۳۸۵)، بختیاری (۱۳۸۹)، بلیس و بلیس (۱۹۹۷)، رحمانی و عزتی (۱۳۹۳)	
	امنیت و آسایش خاطر	بلیس و بلیس (۱۹۹۷)، دی و همکاران (۲۰۰۳)، ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۲)
اعتماد به نفس	تقی پور و جهانیان (۱۳۸۸)، مجدالدین (۱۳۹۰)، ملهم (۲۰۰۴)، رابینز (۲۰۰۲)	
	خلاقیت و نوآوری و مولد بودن	انصاری و همکاران (۱۳۸۸)، گیلسون و شالی (۲۰۰۴)، گونزالس و منوئل (۲۰۰۸)، پیوتر (۲۰۰۴)، هر و هیونگ (۲۰۰۶)، انصاری (۱۳۹۰)، بنیاد توانمندسازی منابع انسانی (۱۳۸۷)، قناتی و همکاران (۱۳۸۹)، کونسزاک و همکاران (۲۰۰۰)، رحیمی و همکاران (۱۳۹۲)
استقلال فردی	تقی پور و جهانیان (۱۳۸۸)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، عبدالهی و نوه ابراهیم (۱۳۸۵)، رجب بیگی (۱۳۸۸)، میلند و دستور (۲۰۰۴)، لاشلی (۲۰۰۰)، کاراکک (۲۰۰۹)، فراگوسو (۱۹۹۹)	
	ریسک‌پذیری	رابینز و همکاران (۲۰۰۲)
خلق ارزش و ثروت آفرینی	رستمی و جزینی (۱۳۹۰)، انصاری و همکاران (۱۳۸۸)، گیلسون و شالی (۲۰۰۴)، گونزالس و منوئل (۲۰۰۸)، پیوتر (۲۰۰۴)، هر و هیونگ (۲۰۰۶)	
	قدردانی، حقوق و پاداش	باون و لاولر (۱۹۹۲)، عبداللهی (۱۳۸۵)، عابسی و کرد (۱۳۸۸)، ساجدی و امیدواری (۲۰۰۷)، رابینز (۲۰۰۲)، رهنورد و حسینی (۱۳۸۷)، اسکندری (۱۳۸۳)، مک لاگان و نل (۱۹۹۷)، چن (۲۰۱۱)، کاراکک (۲۰۰۹)، پاسلی

رهبری	(۲۰۰۲)، دوتنیک و بویر (۲۰۰۳)، کیت (۲۰۰۸)، رضایی (۱۳۹۲)، رحیمی و همکاران (۱۳۹۲)
	فولهام و لاندو (۱۹۹۸)، فولمن (۱۹۹۸)، منوریان (۱۳۸۵)، توماس و ولتهوس (۱۹۹۰)، مک لاگان و نل (۱۹۹۷)، نولر (۱۹۹۷)، رضایی (۱۳۹۲)، آرمسترانگ (۱۳۸۵)، رمزدون (۱۹۹۷)، دی و همکاران (۲۰۰۳)، رابینز (۲۰۰۲)، عبدالمی (۱۳۸۵)، جزینی (۱۳۹۲)، رجب بیگی (۱۳۸۸)، اسکات و ژافه (۱۳۷۵)، تقی پور و جهانیان (۱۳۸۸)، مجدالدین (۱۳۹۰)، رحمانی و عزتی (۱۳۹۳)، اسکندری (۱۳۸۱)
اقدامات مدیریتی	فولهام و لاندو (۱۹۹۸)، فولمن (۱۹۹۸)، منوریان (۱۳۸۵)، توماس و ولتهوس (۱۹۹۰)، مک لاگان و نل (۱۹۹۷)، نولر (۱۹۹۷)، رضایی (۱۳۹۲)، آرمسترانگ (۱۳۸۵)، رمزدون (۱۹۹۷)، دی و همکاران (۲۰۰۳)، رابینز (۲۰۰۲)، عبدالمی (۱۳۸۵)، جزینی (۱۳۹۲)، رجب بیگی (۱۳۸۸)، اسکات و ژافه (۱۳۷۵)، تقی پور و جهانیان (۱۳۸۸)، مجدالدین (۱۳۹۰)، رحمانی و عزتی (۱۳۹۳)، اسکندری (۱۳۸۱)
	وگت و مورل (۱۹۹۰)، اسپریتزر، (۱۹۹۶)، زارعی متین (۱۳۸۶)، ساجدی و امیدواری (۲۰۰۷)، تورندایک و همکاران (۲۰۰۶)، هابز (۲۰۰۹)، رابینز (۲۰۰۲)، عبدالمی (۱۳۸۵)، آقاجانی و قدوسی (۱۳۸۹)، اسکندری (۱۳۸۱)، جزینی (۱۳۹۲)، عابسی و کرد (۱۳۸۸)، کاراک (۲۰۰۹)، لاونسن (۲۰۰۶)، فراگوسو (۱۹۹۹)، معمارزاده (۱۳۸۹)، رضایی (۱۳۹۲)، رستمی و جزینی (۱۳۹۰)، ماهاراجا (۲۰۰۷)، ایروین (۱۹۹۰)، شرت (۲۰۰۴)، ین و ونگ (۲۰۰۰)، یو و زائو (۲۰۰۳)، بلیس و بلیس (۱۹۹۷)، رمزدون (۱۹۹۷)، میروف (۱۹۸۸)، دیومر (۲۰۰۳)، تورندایک و همکاران (۲۰۰۶)، رحیمی و همکاران (۱۳۹۲)، پور ظهیر (۱۳۸۸)
آموزش و بالندگی	منوریان (۱۳۸۵)، هاکمن و والدهام (۱۹۸۰)، بلانچارد و زیگاری (۱۹۸۵)، باون و لاولر (۱۹۹۲)، اسپریتزر و همکاران (۲۰۰۵)، کوئین (۲۰۰۵)، کانگر و کانگو (۱۹۸۸)، رمزدون (۱۹۹۷)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، کنسزاک (۲۰۰۰)، نولر (۱۹۹۷)، عبدالمی و نوه ابراهیم (۱۳۸۵)، ایوان و همکاران (۱۳۸۸)، انصاری و همکاران (۱۳۸۸)، میری و سبزیکاران (۱۳۹۰)، مک لاگان و نل (۱۹۹۷)، گائو (۲۰۰۱)، کانونی (۲۰۰۵)، کاراک (۲۰۰۹)، پاسلی (۲۰۰۲)، فراگوسو (۱۹۹۹)، کیت (۲۰۰۸)، معمارزاده (۱۳۸۹)، رضایی (۱۳۹۲)، رستمی و جزینی (۱۳۹۰)، بلانچارد و همکاران (۱۳۸۱)، آرمسترانگ (۱۳۸۵)، رحیمی و همکاران (۱۳۹۲)، پور ظهیر (۱۳۸۸)، هر و هیونگ (۲۰۰۶)
	باون و لاولر (۱۹۹۲)، رمزدون (۱۹۹۷)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، تقی پور و جهانیان (۱۳۸۸)، مجدالدین (۱۳۹۰)، عبدالمی و حیدری (۱۳۸۸)، بنیاد توانمندسازی منابع انسانی (۱۳۸۷)، ملهم (۲۰۰۴)، اسکندری (۱۳۸۳)، لاگان و نل (۱۹۹۷)، هال (۲۰۰۸)، بختیاری (۱۳۸۹)
تعامل و اطلاعات	و همکاران (۱۳۸۱)، آرمسترانگ (۱۳۸۵)، رحیمی و همکاران (۱۳۹۲)، پور ظهیر (۱۳۸۸)، هر و هیونگ (۲۰۰۶)
مشخص بودن اهداف	باون و لاولر (۱۹۹۲)، رمزدون (۱۹۹۷)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، تقی پور و جهانیان (۱۳۸۸)، مجدالدین (۱۳۹۰)، عبدالمی و حیدری (۱۳۸۸)، بنیاد توانمندسازی منابع انسانی (۱۳۸۷)، ملهم (۲۰۰۴)، اسکندری (۱۳۸۳)، لاگان و نل (۱۹۹۷)، هال (۲۰۰۸)، بختیاری (۱۳۸۹)
عدالت سازمانی	ملهم (۲۰۰۴)، شاه حیدری و کمالیان (۱۳۹۱)، رحمانی و عزتی (۱۳۹۳)، مجدالدین (۱۳۹۰)
ساختار شغل	رهنورد و حسینی (۱۳۸۷)، کیاجوری و قدوسی (۱۳۹۱)، اسکندری (۱۳۸۱)، جزینی (۱۳۹۲)، رستمی و جزینی (۱۳۹۰)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، عبدالمی و نوه ابراهیم (۱۳۸۵)، آقاجانی و قدوسی (۱۳۸۹)، هر و هیونگ (۲۰۰۶)، انصاری (۱۳۹۰)، رجب بیگی (۱۳۸۸)، سبیرت و همکاران (۲۰۰۴)، دوتنیک و همکاران (۲۰۰۳)، معمارزاده (۱۳۸۹)، رضایی (۱۳۹۲)، فورد و فوئر (۱۹۹۵)، ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۲)
	معمارزاده (۱۳۸۹)، رضایی (۱۳۹۲)، فورد و فوئر (۱۹۹۵)، ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۲)
فرهنگ کارآفرینی و ارزش آفرینی	کاراک (۲۰۰۹)، کردناچ (۱۳۸۸)
وضعیت اجتماعی و فرهنگی	باون و لاولر (۱۹۹۲)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، مک لاگان و نل (۱۹۹۷)، اسکندری (۱۳۸۱)، عابسی و کرد (۱۳۸۸)، میرزایی اهرنجانی (۱۳۷۴)، طوسی (۱۳۷۲)، فرهی (۱۳۸۴)، پزندک (۱۳۸۸)، رهنورد و حسینی (۱۳۸۷)، آقاجانی و قدوسی (۱۳۸۹)، کاراک (۲۰۰۹)، فراگوسو (۱۹۹۹)، میری و سبزیکاران (۱۳۹۰)، سبیرت و همکاران (۲۰۰۴)
	مجدالدین (۱۳۹۰)، اسکندری (۱۳۸۱)، میرزایی اهرنجانی (۱۳۷۴)، طوسی (۱۳۷۲)، فرهی (۱۳۸۴)، بختیاری (۱۳۸۹)
تغییرات محیطی	ملهم (۲۰۰۴)، رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، لوئان و همکاران (۲۰۰۶)، مجدالدین (۱۳۹۰)
حمایت مسئولان	رابینز و همکاران (۲۰۰۲)، لوئان و همکاران (۲۰۰۶)، اسکندری (۱۳۸۱)، چن (۲۰۱۱)، ماهاراجا (۲۰۰۷)، مجدالدین (۱۳۹۰)

۸۴

تقدیر و تشکر

برای خروج از پژوهش و آگاهی از نتایج نهایی پژوهش، رعایت شد.

بدین وسیله از خبرگانی که در فرایند تحقیق ما را یاری کردند، سپاسگزاری می‌کنیم.

تعارض منافع

بین نویسندگان، هیچگونه تعارض منافی وجود ندارد.

تأییدیه اخلاقی

ملاحظات اخلاقی شامل جلب رضایت و دادن اطمینان به نفرات گروه خبره مبنی بر محرمانه بودن پاسخها و دادن اختیار

منابع مالی

این پژوهش با بودجه شخصی نویسندگان انجام شده است.

References

1. Abili K, Nastezaie N. Surveying the relationship between psychological empowerment and organizational commitment in nursing staff. TBJ2010; 8(1-2):26-8.
2. Kamali Y. A model for investigating human resources empowerment. Quar Deve HR Logis2015; 36(2): 95-119.
3. Douglas R, Gilson L, Lynn M. The psychological conditions of meaningfulness. J Occup Organ Psychol 2004; 2(77):11-37.
4. Dewettinnck K, Singh J, Buyens D. Psychological empowerment in the workplace, reviewing the empowerment effects on critical work outcomes. Vlerick Leuven Gent Working Paper Series 2003; 29(1):138- 50.
5. Nikazida A, Ghani S, Raja H. Antecedents of psychological empowerment in the malaysian private higher education institutions. IES2009; 2(3):27-56.
6. Sullivan K. Stable leadership time for reflection contributes to momentum. JSD1995; 9(16): 6-8.
7. Short P, Greer J, Melvin W. Creating empowered schools lessons in change. JEA1994; 32(4): 38-52.
8. Bogler R, Somech A. Influence of teacher empowerment on teacher organizational commitment, professional commitment and organizational citizenship behavior in schools. TATE2004; 20(3): 277-89.
9. Thorndyke L, Gusic M, George J, Quillen D, Milner R. Empowering junior faculty: Penn State's faculty development and mentoring program. Acad. Med2006; 81(7): 668-73.
10. Abdollahi B. Factors related to academic staffs empowerment: Case study teacher training university. IHE2010; 1(2):111-35.
11. Mailloux C. The extent to which students' perceptions of faculties' teaching strategies, students' context, and perceptions of learner empowerment predict perceptions of autonomy in BSN students. Nurse Educ Today2006; 26(7):578-85.
12. Edwards J, Green K, Lyons C. Personal empowerment efficacy and environmental characteristics. JEA2002; 9(40): 67-86.
13. Abesi S, Kord B. Identifying and determining employee empowerment model in Iran public organizations, case study: Yazd province. Manag Studi 2009; 3(3): 75-94. [Persian]
14. Aarabi M, Fayyazi H. Typology of patterns and perspectives of empowerment. SJIM2007;5(13): 11-27.
15. Abtahi H, Abesi S. Staff empowerment. Management Research and Training Institute, Tehran; 2007.
16. Miri A, Sabzikaran E. Effective factors in human resource empowerment in NIOPDC - Tehran Region. JEDM2011; 6(3): 49-56.
17. Cheng C, Lin Y. Evaluating the best main battle tank using fuzzy decision theory with linguistic criteria evaluation. EJOR2002; 142(1):147-54.
18. Azar A, Faraji H. Management science Fuzzy. Productivity Center of Iran, Social publishing; 2002.